

Il Pomo d'Oro tanca de manera brillant l'Edició de Pasqua del Festival Perelada 2025 **proposant un viatge Barroc entre el cel i l'escena**

- **El diàleg de les *Salve Regina* de Scarlatti i Leo i l'ímpetu de les àries de Händel, Porpora i Broschi ha permès explorar les fronteres entre la música sacra i el virtuosisme vocal**
- **"L'Edició de Pasqua del festival s'ha convertit per dret propi en el cor de l'espiritualitat i la música sacra de la Mediterrània occidental", segons Oriol Aguilà, director del cicle**
 - **L'ensemble belga Vox Luminis, dirigit per Lionel Meunier, presentarà l'any vinent a Peralada el projecte *Ein Deutsches Barockrequiem* que explora als orígens de l'obra de Brahms**

Peralada, 20 d'abril de 2025.- Il Pomo d'Oro ha ofert avui, en la primera matinal de la història de l'Edició de Pasqua del Festival Perelada, un meravellós viatge Barroc entre el cel i l'escena. L'ensemble Il Pomo d'Oro, dirigit amb mestria per Zefira Valova i acompanyat de les solistes Mélissa Petit (soprano) i Ann Hallenberg (mezzo), ha proposat explorar les sonoritats del segle XVIII, tant pel que fa a la profunditat de la música sacra com la teatralitat de l'òpera, tot sota el fil conductor de l'escola napolitana i la seva influència en l'època. L'orquestra ha mostrat la seva profunda comprensió del llenguatge barroc, oferint una interpretació precisa i vibrant que ha realçat les qualitats vocals de les solistes i creant un ambient sonor ric i

matisat, amb una atenció meticulosa als detalls. La fórmula de la matinal de Diumenge de Pasqua, que ha rebut enguany una resposta molt positiva per part dels assistents, ha arribat per quedar-se, ja que té com a objectiu fidelitzar al públic i enriquir la proposta del festival per a la Setmana Santa.

La primera part del programa s'ha centrat en dues versions del *Salve Regina*, una antífona mariana de gran tradició durant els segles XVI i XVII, gràcies a la importància del culte a la Mare de Déu en les acadèmies artístiques del sud d'Europa i en la litúrgia catòlica. La peça de Domenico Scarlatti, fill d'Alessandro Scarlatti, figura clau de l'escola napolitana i mestre, entre d'altres, de Händel, ha obert el programa. La mezzosoprano Ann Hallenberg ha fet una interpretació deliciosa de la *Salve Regina en La major*. Tot i que va treballar en entorns religiosos durant gran part de la seva vida, la producció de música litúrgica de Scarlatti és relativament escassa, en part a causa de les pèrdues ocasionades pel terratrèmol i incendi de Lisboa el 1755. En aquesta obra, Scarlatti demostra un tractament de la veu sobri i una melodia clara, amb un contrapunt ben construït i distant d'una excessiva complexitat.

A continuació, Melissa Petit ha interpretat la *Salve Regina en Fa major* de Leonardo Leo, un dels compositors napolitans més versàtils. Leo, capaç de compondre òpera buffa per a Nàpols, òpera seria per a Roma i Venècia, i oratoris per a la vida religiosa de la seva ciutat, també va destacar com a mestre de la següent generació de compositors. Dels dos *Salve Regina* de Leo, compostos abans del 1738, l'interpretat per Petit en el concert representa la seva visió més lluminosa i operística, amb parts vocals tècnicament més exigents que Petit ha superat amb nota, però sense renunciar al caràcter litúrgic. L'obra, dividida en sis moviments, integra amb naturalitat les tècniques napolitanes i anticipa l'estil galant que sorgiria uns anys més tard.

La segona part del programa ha abandonat el caràcter religiós i ha estat gairebé una festa per endinsar-se plenament en l'àmbit escènic. Per fer-ho, la directora de l'ensemble, Zefira Valova, ha seleccionat tres àries de George Friedrich Händel, cadascuna representativa d'un dels seus períodes creatius més brillants. D'una banda, *Tu del Ciel ministro eletto*, de l'oratori de joventut *Il Trionfo del Tempo e del Disinganno* (1707), exemplifica la seva etapa italiana. D'altra banda, el famós duet *Io t'abbraccio* de l'òpera *Rodelinda* (1725), és una mostra de la seva habilitat per crear moments d'íntima expressió i,

finalment, *Volate amori*, d'*Ariodante* (1734), que reflecteix la seva completa maduresa.

Envoltades per la música de Nicola Porpora, rival de Händel, i de Riccardo Broschi, aquestes tres peces es van convertir en un relat íntim sobre l'eclosió, el creixement i l'èxtasi del gènere que millor ha representat les profunditats de l'ésser humà: l'òpera, segons assenyala el magnífic text del programa de mà, a càrrec del musicòleg Mario Muñoz. Méliissa Petit ha interpretat amb delicadesa i agilitat l'ària de Ginevra *Volate amori*, una peça que celebra l'alegria immensa de dos cors enamorats. Per la seva banda, Ann Hallenberg ha donat vida a l'expressiva ària d'Ací *Alto Giove*, de l'òpera *Polifemo*, una expressió de gratitud pel do de la vida immortal i pel regal de l'amor. El duet *Io t'abbraccio*, interpretat per Petit i Hallenberg, ha estat un dels moments més emotius de la matinal, transmetent la intensitat del comiat i la força de l'amor que transcendeix la separació. L'excellent química entre les dues cantants ha quedat també palesa en aquesta peça i en el bis final. Petit també ha abordat *Tu del ciel ministro eletto*, de l'oratori *Il Trionfo del Tempo e del Disinganno*, una ària que expressa la renúncia al desig infame i l'entrega d'un cor purificat a la divinitat. Hallenberg, dotada d'una veu càlida i poderosa ha tancat el concert amb l'ària d'Arbace *Son qual nave ch'agitata*, de l'òpera *Artaserse*, una metàfora de la vida com una nau que navega entre les dificultats fins a trobar el port de la pau. L'habilitat de la cantant per a la caracterització li permet transmetre amb intensitat les passions i els conflictes dels personatges, com ha estat el cas de la darrera ària.

Un cor de l'espiritualitat i la música sacra al Mediterrani

Oriol Aguilà, director artístic del Festival Perelada fa un balanç extremadament positiu de l'Edició de Pasqua d'enguany. "Després de la celebració de les dues primeres edicions i recollint també tota la feina feta durant tants anys a l'estiu, el festival ja havia aconseguit ser un referent en l'àmbit musical i amb l'Edició de Pasqua d'enguany no només reforça aquesta condició, sinó que també ha esdevingut amb un temps rècord el cor de l'espiritualitat i la música sacra de la Mediterrània occidental durant aquesta època".

Per a Oriol Aguilà, un dels grans valors del cicle de Pasqua és “la connexió que s’estableix entre els artistes i el públic que acaben formant una comunitat en la qual es respira d’una manera molt especial. Aquesta comunió -continua Aguilà- crec que és una de les experiències més transcendents que podem oferir des de Peralada i fa que el temps que el públic passa amb nosaltres sigui memorable, que sigui una experiència inoblidable”. El director del festival afirma que l’objectiu de futur és mantenir el nivell d’excel·lència tant en l’àmbit artístic com en l’atenció al públic: “Fets com el del passat Divendres Sant -estrena dels responsoris de Bernat Vivancos- són importants per a nosaltres, perquè reforcen la condició de motor de creació i promotors de talent local, però també posa el llistó molt alt pel que fa al nivell d’exigència. En som molt conscients, perquè és una feina que vol temps, cal sembrar per poder recollir i es pot treballar en altres direccions per aconseguir arribar al nivell d’excel·lència que ens proposem”, afirma Oriol Aguilà.

El director estableix uns pilars clars pel que fa a la manera de treballar a Peralada: “La recuperació del patrimoni musical -l’oratori de Hasse-, donar suport a la nova creació -responsoris de Vivancos-, promoure el talent de casa i comptar amb els referents internacionals -Il Pomo d’Oro- són els pilars bàsics que guien la feina que fem”.

Pel que fa al nivell d’ocupació només es pot parlar d’èxit absolut, ja que de les 6 propostes que han conformat el cartell d’aquesta Edició de Pasqua, 5 han omplert l’aforament, mentre que una d’elles, la novetat d’enguany, la matinal de Diumenge de Pasqua amb Il Pomo d’Oro gairebé ha omplert l’església el Carme. En total, l’Edició de Pasqua d’enguany ha assolit el 95% d’ocupació.

El conjunt belga Vox Luminis vindrà a Peralada la Pasqua del 2026

L’ensemble belga Vox Luminis, dirigit per Lionel Meunier, formarà part del cartell de l’Edició de Pasqua del Festival Peralada 2026 i el Dissabte Sant presentarà el seu projecte *Ein Deutsches Barockrequiem*. Aquest treball ofereix una visió alternativa i històrica del concepte de Rèquiem alemany, inspirant-se en la tradició luterana del segle XVII. El projecte parteix de la idea que alguns dels textos bíblics que Johannes Brahms va utilitzar en el seu

conegut *Ein deutsches Requiem* ja havien estat musicats per compositors barrocs alemanys.

Com es pot comprovar en la seva música coral, Brahms sentia passió per la polifonia i s'inspirava en models de la gran tradició luterana de finals del Renaixement. Vox Luminis explora aquest repertori antic amb la mateixa passió des de fa molts anys, encara que amb no menys admiració per l'obra mestra de Brahms. Aquest treball presenta una selecció de motets de compositors barrocs alemanys com Andreas Scharmann, Thomas Selle, Johann Hermann Schein, Christian Geist, Wolfgang Carl Briegel, Andreas Hammerschmidt, Heinrich Schwemmer, Johann Philipp Förtsch o Tobias Michael. L'objectiu del projecte és explorar les arrels i les influències que van donar forma a l'obra de Brahms, oferint una perspectiva històrica i musical sobre la tradició luterana del Renaixement tardà i el Barroc.